

CONVERSIÓ I PSICOLOGIA

(Conferència de Mn. Toni Ben narsar) 11ª Sessió de la Catequesi d'Adults d'enguany.

·2·

Una persona s'interposa entre ell i el seu paradís: el seu pare; ell interromp perquè el nen adverteix que la mare pertany al pare primer que a ell. Fins ara vivia el plaer immediat, a partir d'ara el pare imposa una mesura, podem dir que introduïx la llei per primera vegada en el nen: l'espera. Aquest fet provocava agresivitat en el nen: el pare és un roval i té més possibilitats. Però a la vegada el nen sent afecte pel pare perquè el protegeix, i així vol identificar-se amb ell: és el seu model. El complex és l'ambivalència que viu el nen. Per una part sent odi i per una altra un gran carinyo i ternura, de tal manera que es vol identificar amb ell. És un conflicte terrible perquè la mateixa persona és objecte d'odi i ternura. Amb el temps es va superant i el nen és capaç d'esperar. La

lleï li ha quedat dintre: és capaç de renunciar. (Qui en l'edat adulta no és capaç de renunciar a un plaer immediat, podem dir que aquesta etapa ha sofert un mal procés).

La consciència moral ha nascut en el nen per la lleï del pare. Tot això no sempre és tan positiu: a vegades el pare no aconsegueix el paper de pare i pot provocar una confusió cap a l'altre sexe. O bé que sigui tan rigorós que el nen identifiqui tot allò que està per sobre d'ell amb aquest pare amb tant de rigor. Sempre protestarà contra tota lleï i tota organització i empassarà l'agresivitat: la repressió, i quedant a dins l'agressivitat treballa en el subconscient i a la llarga neurotitzava la persona. Un trastorn pot ésser el sentiment de culpabilitat: es torna escrupulosa, en tot hi veu la falta, donat molta importància a allò que no en té i a allò que en té no. Un cristià que hagi rebut una

mala educació en aquest sentit mai no podrà ser un veritable representant de la fe cristiana perquè aixecarà bandera per una ximplera, però quan hi hagi una causa vertadera no s'hi donarà.

III - El pas del principi del plaer al principi de la realitat (Freud).

La maduresa humana comença quan la persona és capaç d'esperar, de renunciar. El nen petit viu de desitjos. De gran, aquests desitjos no desapareixen del tot: sempre hi ha una càrrega de desig en qualsevol amor. A la nostra societat de consum aquesta filosofia és molt més pronunciada, la potencia: el desig de rebre és molt més gran.

Això no vol dir que no hi hagi persones que, mitjançant una maduració humana i cristiana no hagi pogut arribar a altures molt importants de donació i generositat, però segurament la seva educació familiar va ser sana.

CONTINUARÀ

OMNIUM CULTURAL

DELEGACIÓ COMARCAL

Espi i Grau, 3
GRANOLLERS

Ja sou soci d'OMNIUM CULTURAL ?

Associació Promotora de la Cultura Catalana

Battle

foto-cine-óptica

TOT PER A LA FOTOGRAFIA
ELS MILLORS PREUS
NO CAL SORTIR DE
GRANOLLERS. PROVEU-HO

Plaça MALUQUER, 2 Tel. 870 17 90